

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

B Ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

gia membra lauabis aqua. Similiter Biston. Unde thraces teste Solino bistonos dicunt. Idē. Tuta tñ bello bistonis ora fuit. Sunt qui veline z stagnum et puincia a bistone rege nomen accepisse.

Bitayas cū y. greca genē in thracia esse cōmemorant quorum auctor bityos fuit. Datis et Sere forozis. Rhesi filius. Bitias vero sine b. et i. latino fuit vn^o ex carthaginensū principibus.

Bitia Pharaonis filia: que Dosen adopravit.

Bitynia regio minoris Asia: aduersa thracie z proxi- ma troadi: que vt Solinus scribit z Ser. P. unum bebycia: postea mygdonia: deinde a bityno bity- nia dicta fuit. Hec enā auctore Eusebio pontus est dicta. In bitynia libyssa est vbi Annibal sepultus est. Sunt qui scribant Thynos populos transisse ex Europa a quibus bityni dicunt z bitynia. Clau. Thini thraces arant: que nūc bitynia fertur. Hinc Bitynus a. um. pe. pro. et bitynicus a. um. June. Hec et capadoces faciūt: equites bityni. Har. Nam te rem factam bitynice credis habere. Et bi- thynia fuerit viri in disciplinis memorabiles: geno- crates philosophus z Dionysius dialecticus: z hi- parchus et theodosius et filij eius mathematici: et Cleophanes orator et Dirlea et Asclepiades me- dicus prouentis z Dion.

Bitynium ciuitas in bitynia a quo bityniate et bi- thynientes populi dicti sunt.

Bitumen penul. pro. genus crete quod si quādo accen- dit extingui nō potest z de natura sulphuris est. Di- citur fieri ex fulmine. Unde iuxta babyloniam quia frequentia cadunt fulmina: bac re lacus abūdar adeo vt inde fabricasse muros sempramis dicat. Hoc et Hippaltus dicitur.

Bitumino as. bitumine linio. Amb. lib. Vera. Fac tibi arcam ex lignis quadratis nidos facies in arca et bi- tuminabis eā intus z foris bitumine.

B Ante Z

Blatta: vermīs qui aluaria ledit: a βλαττω noceo. Colu. lib. r. appellat lucifugas blattas. Har. tamē posuit pro verme libros z vestes rodente vt in ben- decasyllabo. Constrictas nisi das mihi libellos ad- mittam tineas: trucez blattas. Hora. in Ser. Tñ octaginta annos natus cui stragula vestī. Blattarū ac tinearum epule putrescat in arca. Blatta etiā po- nitur pro purpura. Sidonius in panegyrico Don- tus castroza blattam tyros era corinthus. Blattam recentiores scriptores vermiculū bombycem inuelle- runt cuius terti vestes serice cōstiterentur. Unde blattea vestis z blattea paludamentū apud Lampri- diū Capitolinūq; pro serica z preciosa: vel vt Paul. Egi. pro purpura: qm̄ indicū conchiliū vulgo blatta dicitur. Sic Lassiōdo. in epistolis pro purpureo ce- pit. Chameleon in quibus modo prasina modo cya- nea modo blattea varietate se cōmutat. Eutropius scribit: Heronē solitū piscari rete blatteis fimbis annexo. Cū ab Orosio dicat purpureis: a q̄ colore blatta frumentū qd̄ rubicūdā sitementi accōmoda- tius in purpuram declinās.

Blatteus a. um. accipit pro purpureo. Lassiō. in epist. de Chameleonte. Colores suos multifaria qualitate cōmutat: modo veneta: modo blattea: mō prasina: mō cyanea. Eutropius. Hero inuitata luxuria fuit vt qui expleo Laliogulū frigidis z calidis lauare vt quentis hamis aureis argentesq; piscaret: que blat- teis fimbis extraherent. Quos Suetō. et Orosius interpretatur purpureos. Ille piscatus inqt̄ est rete aurato purpura coccoq; fimbis. Orosi Lupu- rig inquit tam effrenatē fuit Hero vt retibus aureis piscaret: que purpureis fimbis extraherent.

Blaspholudis: mollis: delicatus: lasciu^o: qui nescit res discernere: et qui se inaniter iactat.

Blasphonia pe. cor. q̄ detrimentū απο του βλα- ττω noceo z γογοσ fetus cū apes morbo ignauia aut in fecunditate naturali fetū nō peragūt.

Blatio is. et blatero as. veteres dicebant pro inēdite z inaniter loqui: vt sūt qui extra proposū loquunt: vel verba immoderata emittunt. Hel. lib. j. Sauro- rinū ego au diui dicere versus istos Euripidis nō de- bis tantū factos accipi debere qui impia atq; illicitā dicerent: sed vel maxime de hominibus quoq; posse dici stulta z immodica blatterantibus: quorū lingua tam prodiga infrenisq; sit: vt fluat semp z estuet col- luuioe verborum teterrima. Et paulo post. Hec mi- nus insigniter veteres quoq; nostri hoc gen^o homi- nes in verba proiectos locutulos z blaterones et linguaces dixerunt. Plau. in Am. Qui malū intelli- gere quisq; potis est: ita nugas blatis. Idem. Abi ta- es: que blaterauisti iam vicinis omnibus me meq; filie daturū dotem. Sunt autē facticia verba a Camelo- rum voce tracta: qui cū voce edunt blaterare dicunt. Quidā tñ a greco deducūt apud quos βλατ̄ q̄ qui se inaniter iactat z blatia iactatio. Quas propter. li- terā addētes blatteronē z blatterare existimāt scri- bendū. Qui. de Philo. pduy. Blatterat hinc arica z pia balat ouis. Hora. in Ser. sine c. z prima core- pra. Audī cū magno blateras clamore furisq;.

Blesus qui in sermone tardus est a blatero. Vel qui in p̄ncipiatione aliquā excludit literā. Sunt em̄ multi qui nō possunt proferre quāsdā literas. Quidā p̄ paralitico accipiūt. Unde Iuue. pro titubante posu- it: et blesis atq; mero titubantib^o.

Blandiri est blanditias dicere: adulari: assentari: et p̄ti- ner ad omēs sensus: et nōnunq; ad animū. Quintil. Blandiar paulisp̄ calamitatib^o meis. Hui^o cōpositū est Blandioz. Colu. lib. ij. Sed ne hec tñ aliena est agricole captantis viciūz voluptates acquirere qui- bus solitudines ruris oblandian^o.

Blanditia e. et blanditiarum. adulatio popularitas.

Plaut. in bac. Cūcus merus vestra est blanditia.

Blandicus pe. core. qui blandit: a quo blandiculus: et blandicellus dimi. Cū blandicella s̄ba legimus.

Blandidicus: qui blande loquitur. Plau. Hunc mihi blandidicus es: heri in tergo meo tris facile cozius cōriiisti bubulos.

Blasphemo as. pen. pro. greccū est: et significat execro: maledico: et verbis calāniā infero ac dignitati bono- riq; alterius derogo. Blasphemia maledicentia et greccū est βλασφημοσ.

Blenu^o populi ap̄hicani sine capitibus: habētes in po- croze vultū vt lib. j. auctor est Pomponius.

Blit^o duplicato T. scribit. Suidas. βλιττωσ ελωσ βοτρυνοσ. Herba satina beta iners: ac sine sapore. Unde bliteus a. um. qd̄ est inutile ac nullius precū. Plau. Blittea meretrix a greco dicit qd̄ est blay stu- pidus. Dicit et blittus p̄ herba. Dalla. lib. iij. Blit- tus scribit solo qualecūq; sed culto.

B Ante O

Boa: et boua vtroq; modo dicit serpentis genus: vel p̄rimo bubuli lactis succo alati: vel q̄ instar bouis turgescit: seu a voce bouis. Castar aut omēs regiones in quibus habitat. In cui^o vtero tpe Claudij imp̄- ratoris integer infans inuctus est cū esset occisa. Est etiā boua morbi genus cū corpora papularū multu- tudine rubent ad similitudinē corū qui. boa serpente icci turgescūt. Vel a simo bubulo cuius litu maxime tollit. Plu. Ebuli folia cōtrita et e veteri vino impo- sita boam sanant. i. rubentes papulas.

Boalia que z bupetiq; dicunt ludi boni grecia instituit.

Boo as. mugio clamor a boaco. Vel a boi mugitib.
 Plaut. in Am. Teia frangunt: boac cglum fremitu
 virum. Hanc reboo as.
Boariu foru Romę dicebat q̄ ibi boues venderent.
Boebeis idis. siue bebis lacus in thessalia. Lu. lib. vii.
 Ire p̄ osseam rapidus boebeida. Gal. Flac. Perde
 ret z pingui miseris in bebidie crines.
Boemia regio myse europę vitra danubiũ sita. Cui^o
 metropolis ē piaga insignis ciuitas. Dicta boemia
 a boemo p̄ncipe: opulentissima est arborib^o secun
 da: fluminib^o irrigua. Hanc nonnulli germanię par
 tem esse dixerunt.
Boeotia nõ boetia vt Hermolaus vna cū Politiano
 sentit: qui se vidisse Antonini itineris vetustũ codicē
 asserit in quo ita scriptũ erat Boeotie aulis in q̄ gre
 ci aduersus troianos conspirauerunt sed et ratio ex
 igit greca apud quos Boeotia: nec aliter. Est autem
 regio Europe a boue quę Cadmus Agenois filius
 tbebarum conditor: immolauit anteq̄ urbē cõderet.
 Qui. Denta fac cõdas boeotia: illa vocato. Dio.
 tamē eã dicit appellatã a boeto quę Neptun^o genuit
 et Arne filia Aeoli. In ea Thebe ciuitas quã Am
 pbion muris onauit z mons citheron.
Boetus vt inquit Gra. Hispanię flumi^o ex eisdē nascēs
 locis ex quib^o Anas et Tagus.
Bogud oppidum in apphica et regis nomen in genere
 masculino.
Bodellium genus gummi odoratũ: quod arbor: in ba
 ctriãna regione producit.
Boie genus vinculozũ tam ligneozũ q̄ ferreoziũ seu tor
 quis damnatozũ qd̄ quasi iugũ in boue sit.
Bolis idis. dici potest iaculum οραρογ βαλλω ad
 cuius similitudinē faces quedã igneę bolides vocan
 tur. Pl. lib. ii. Duo genera earũ lampades vocant:
 plane faces alterã bolidas quale Butinensib^o ma
 lum visum est: distant q̄ faces vestigia longa faciunt
 priore ardente parte: bolis nõ perpetua ardens lon
 giorē trahit litem.
Bolus cuiusq̄ rei fructum. Unde bolum terre glebam
 dicimus: bolũ argenti massam argenteã. Bolos nõ
 a grecis iactus esse dicitur.
Boi ppli fuerũt gallicę cisalpinę inter padũ z trebiã sit.
Boletus genus fungi.
Bombus: sonus tubarũ raucus nec valde acutus: tra
 ctus ab ipso sonitu sicut mugitus bouum. Persius.
 Zona mimalloneis impletur conua bombis. Sic
 bombeo apud grecos significat sono. Et bombus so
 nus quem faciunt apes.
Bombitatio: sonus apum.
Bombyr per y. vermis qui primo eruca est: et apud
 Indiam ethiopiã z seres in araneorum morem tenui
 ssima fila ducit ad vestē faciendã. Primum bombyl^o
 deinde Mocydalis: demũ bombyr appellatus. De
 hoc Aristote. et Plini. serē idem tradunt in sex men
 sibus bombices telas araneozum modo deterũt ad
 vestem luxuriosę feminarũ que bombycina appellan
 tur: primo eas in filum retorquere rursusq̄ texere in
 uenit mulier Pampbile Placis filia. Amb. de bom
 byce libro vera. Bombyr vermis indicus ex cuius
 textura bombycinũ conficitur. Fertur hic comiger
 vermis conuertri. Vide supra Bambilus. Rursus
 bombyr fruter bomba cū est.
Bombycinus z bombycinum penul. cor. pro veste ex
 serico confecta: seu pro pãniculo rubedine infecto et
 mulierũ genas tingente. Junc. Delicias z pãnicul^o
 bombycinus vit. Bar. Fgmineũ lucet sic per bom
 bycina: qui etiã bombyr dicit. Proper. Nec si qua
 arabio lucet bombyce puella.
Bomolochus penult. cor. dicitur est apud grecos qui
 facili atq̄ idem humilis omnia lucri gratia perferre

locando cauillandoq̄. Et apud nos scurris appella
 tur: qui vt sumptuosiorib^o egenis interstet nullo se scur
 rilitatis genere p̄inet. Sed proprie puer: qui alteri
 insidiatur vt fures candelas βωμοσ και λοχοσ
 εφευ βωμο λοχοσ.
Bonafus fera ē: que vt scribit Aristot. in mote melapo
 qui peonig ac medie limes est: inuenit et a peonibus
 monapon vocat. Et Solinus circa lydiã phrygiãq̄
 haberi hoc animal tradit.
Bonum dicit quod opponit malo. Et bonũ est quicqd̄
 est. An vidit deus cõtra q̄ fecerat z erãt valde bona
 Quãobiz apud logicos bonũ cū ente cõuertri dicit.
 Quod em̄ id quoz bonũ esse necesse ē. Bonũ etiã
 dicit qd̄ honesta pariter z vitia cõplectit: vt bonum
 animi: bonũ corporis: bonã fortune. Vñ bona dicunt
 rerũ subiecta q̄ sint vitia. Paul. iurecon. Bona vo
 cari affirmat q̄ deducto gre alieno superiunt. De his
 Ulp. sic scribit: Bonozum possessionē ita recte disti
 niemus. Ius persequendi retinēdiq̄ patrimonũ si
 ue rei que cuiusq̄ cum moritur fuit: bona autē vt ple
 riq̄ solemus dicere ita accipiendã sunt vniuer sitat^o
 cuiusq̄ successione: qua succedit in ius mortui sitat^o
 p̄turq̄ eius rei comodũ z in comodũ. Nam siue sol
 uẽdo sunt bona siue nõ: siue dampnã hãt siue lucrã: si
 ue in corpibus sunt: siue in actionibus: in hoc loco
 proprie bona appellabãtur. Et bonũ dicit quod ex
 equitur officũ suum. Hinc si virum bonum dicimus
 intelligimus probum. Si bonũ militem fortem. Si
 bonũ imperatozem prudentem. Si bonũ grammatũ
 cum literatũ. Si bonũ oratozem facundũ. Si bonũ
 iudicē iustũ. Sic contrario malũ generale nomen ē
 turpia simul ac detrimẽtosa cõplectã. Vñ malã vi
 rum dicimus flagitiosum: malã militē imbellē: et sic
 de reliquis. Aliquando bonũ de sumis pro bonitate.
 Nã cū dicim^o de equo z bono nõ de summo iure sed
 de bona equitate loquimur. Aliquãdo pro magno.
 Salu. Bona para militum inde discesserat. Aliquã
 do pro non vitioz vt dona. ait Boni non sunt viles.
 Unde z superlatiuus gradus optimates facit. Nã
 bonus melior optimus. Terentius in Phoz. Illam
 ciuem esse atticam bonã bonis prognatam. Aliquã
 do pro vitio: vt bonum est pecunig parcere. Itē pro
 ocio z quiete: sicut malũ pro labore. Senec. Delica
 tus homo et bono semper asuetus. Item pro miti
 et fauente. Sta. Tu corda parumper buca duert lĩ
 bensitatq̄ has bonus accipe voces. Itē p̄ pulchro.
 Ter. Et forma fortasse bona. Aug. lib. xv. de ciuitate
 dei. Cõsuetudo scripture est etiã speciosos corpę bo
 nos vocare. Vñ in gene. Videntes angeli dei filias
 hominũ qz bone sunt: sumserunt sibi vxores. Itē p̄
 apro z idoneo. Virg. Et bona bello cornus. Itē p̄
 docto. Hora. Quãdoq̄ bonus dormitat Homer^o.
 Preterea bonus dicit human^o benignius tranquil
 lus: liberalis simplex apertus comis facilis suauis
 tractabilis indulgens z butulosodi.
Bona dea quã veteres faunã siue fatũ siue sentã dixe
 re. Hanc Larro scrip̄t sic tante pudicitie fuisse vt ne
 mo illã dũ viri preter virũ mas vidit: nec nomen
 eius audierit. p̄ter qd̄ illi in aperto mulieres sacris
 cabant z bonã deã appellabant.
Boni consular bo est bene statuat in bonã partem (vt
 aiunt) accipiat.
Bona caduca: facultas: que herede non habet: vel que
 non habet firmitatem. Et bona caduca dicuntur res
 damnatozũ.
Bona venia dicit^o: qd̄ est sine ira: sine discordia. Ter.
 in Phoz. Adolescēs primũ abs te bona venia peto.
Bone fidei possessor esse videtur qui rem possidet non
 suã quã tũ suã esse putat: et eũ qui vedit ius viden
 di habuisse pura. p̄curatorē aut curtozē fuisse. Cõtra

vero male fidei possessorem esse dicim: qui nec rem suam possidet et eam sui non esse.

Bonitas capitur p virtute siue honestate atq iusticia. Cicero lib. offi. Cum enim fidem aliqui bonitatemq laudant. Huic cōtraria est a malo malicia. Sene. In hoc summa bonitas in illo extrema malitia. Frequētius tñ bonitas pro benignitate et quadā ingenij simplicitate ponit. Plyn. Bonitas ac simplicitas vrosis Malitia cōtrario p versutia. An malitiosum calidū ac versutū dicim. Licet. Virtutis cōtraria est vitiositas: sic em malo q malitiā appellare quā greci κακίαν appellant. Nam malitia certi cuiusdā virij nomē est: vitiositas omniū. Est et alia bonitas non ex industria sed ex natura. pueniē. Licet. Quē et bonitate nature multi assequunt. i. excellētia et dote nature. Huic similiter cōtraria malitia est Plyn. Quod mō celi modo terre malitia facit.

Bootes otis. vel bootēs ote. v. bootis oti. a boue deducim nomen: latine bubulus celeste sydus quod arctophylax vocatur: et more bubuli plaustrū sequi videtur. Quidā. Arctophylax formā terga sequentis habet. Juuenalis. Frigida circumagunt pigri saraca boote. Habet quatuor stellas in dextra manu: quę non occidunt.

Boo boas et boo bois. vtroq modo dicitur a boum imigutu dici videtur. Var. Exeunt citi strepāt bount. Hinc reboas.

Boreas ventus aquilo: qui ab hyperboreis montibus flat. Unde et frigidus. De hoc in dictione aquilo. Dicitur boreas αὐτο του βοαυ και πω. quoniam vt violenti status est ita etiā sonori.

Bozysthenes penultima core. fluius scythie fin. Stratum omnium maximū cuius aque ad potandū sunt suavissime et magnos pitces alunt nulla habentes ossa. Unde populi scythici bozisthenide dicit. Properci. Gloua ad hiberos lara bozisthenidas Strabonius. Est etiam bozisthenes oppidū. Martian. Nec procul fluius lacus oppidum sub vno cuncta nomine. Bozisthenes quoq Infula eiusdē nominis esse fertur in ponto.

Bos generis cōmunis batiuum et ablatiuum plurales bobus per syncopeam facit: et more veterum bubus. Col. lib. ij. Nihil dubiū quin equis melius q bubus res cōficiatur. Hinc sunt adiectiua bouinus a. um. Cuius diminutiū est bouillus. Bucerus ra. rum. et Boarius a. um. In forum boariū vbi vendebantur boues. Deducitq bos a greco qd est βοω hoc autē αὐτο του βοω quod ē pasco qd homines pascat leborib⁹ suis. Unde latine iuuenecos dixere q nō pascerent sed homines iuarent.

Bouilia dicuntur loca in quibus boues moriātur: sicut ouilia in quibus oues. Colu. lib. ij. Moritis armenitis duplicia bouilia sint: hiberna atq estiva. Eadem etiā bubilia dicuntur.

Bouille arū. oppidulū fuit in latio haud pcul ab urbe Roma via quę ariciā ducebat: vt inquit Alco. Nam ad bouillas interfectus est Clo dius aritia rediens. Dicitū bouille quasi bouis hille: qd vulnerata bos sua trahens intestina euenerit.

Bouillus a. um. idē est quod bouinus: licet sit dimini. Plyn. Bouille carnis iure facile curatur.

Bouino: artis. penul. cor. cōiutio: et quasi in aliquem mugio. In bouinatores dicitur: quos nūc derisor res dicimus: et bouinatio cōiutiū. Lucil. Die strigosus bouinato: qd ore improbus duro.

Bostar locus vbi boues stare consueverunt.

Bosporus penulti. cor. a bouis meabili transitu dicitur est ppter angustias freti vt Plyn. Solinusq docent quasi bouis transitus. Duo sunt autē bospori: alter iuxta byzantium qui thracicus dicitur ostiū ponti per

quod in propontide influit pontus. Hic bosporum Galie. Flaccus scribit dicit a thraeci Jouis in vae cam deformati. Sic em lib. iiii. agrauaticon. Alter in introitu meotidos paludis et per quem palus meotica in pontum desluit. De quo Quid. Bosporus et tanais supat scythie paludes. Hic etiā Cimmer⁹ bosporus dicitur a cimmeris populis qui eius partē frigidissimā incolunt. Quā qui terras frigid⁹ occupatas habitāt cimmerū appellantur: de hoc tractatur in dictione pponis. Inter bosporū thracium et cimerium vt Martianus scribit: iter patet milia quin / genta Bosporus trachus teste Pomponio: stadis quibz Europā ab asia determinat. In bosporo cimerio erat Bosporus ciuitas bosporopolis dicta. βοσπορος και πορευομαι το ερχομαι. Ascen. Tot / tel. Bosphorus scribit a βορο.

Bosta non ē altera ciuitas vt multi putant: sed idūca iuxta illud: Quis ē iste qui venit de edom tinctis vestibus de bostra.

Botrys: dici potest racem⁹ integer vuz qui et botryon Greci enim βοτρυος παραση βολο παση ait Boscopolus et βοτρυος vocant: Curpatidē vocabulū Hiero. p racemis.

Botillus diminutiū: paruus botrus.

B Ante R

Brauteba a grecis dicuntur iudices spectaculorū qui victoribus in certamine exhibent premiū et coronas Qui vero pfectus est certaminis agonistheta dicit. Greci auctore Pbilostrato ludis olympicis decem iudices pscere solebant. Sue. de Nero. Nec aliter certamina gymnica tota spectauerat: q brautebarū more in stadio humi assidē. Suidas. βραβηθησ διοκνησ κριθησ ορισθησ και βραβειον επι ρικιοσ αμοιβη.

Braeca a quibusdam accipitur vestes fluxe intonsas ac variū coloris quibus vrebantur frigidioris plagę gentes vt inquit Diod. lib. vj. Et a quibus braccata gallia vocata est quoniam galli vestes ferūt intōsas: et variū coloris. Braccis vlos fuisse Scythas docet Quid. scribens. Pellib⁹ et laris arcent mala frigora braccis. Et Pomp. Hella. Braccati sunt inquit totū corpus sarmate et nisi qua vident etiā ora vestiti. Sue. in Lela. Idem in curia galli braccas deposuerunt latum clauū sumperūt. Cor. Tacitus lib. viiij. sic ait: Dinatū cecinne municipia et colonie in superbiā trahēbant q versicolozū sagulo braccas barbarum tegmen indutus togatos alloqueretur. Hiero. tamē ad Fabiolā de veste sacerdotali p feminalibus accipit quibus pudibunda velant sicuti vulgariter appellari solēt: scribensq ipsaz braccarū formam et quos vsus in tegendo corpore braccę prestant exponit his verbis. Discamus primum communes sacerdotum vestes atq pontificum lineis feminalibus quę vsq ad genua et poplites veniunt: verecunda celantur: et superior pars sub umbilico vehementer astringitur: vt si quando expediti macrant victimas tauros et arietes trahunt: portantq onera et que in officio ministranda sunt etiā si lapsi fuerint: et femora reuelariūt non pateat quod opertum est. Unde et gradus altaris prohibentur fieri: ne inferior populi ascendētium verecūda conspiciat: vocaturq lingua hebreæ hoc genus vestimēti machinasse grece περισκελη a nostris feminalia vel femoralia brache vsq ad genua pertingētes: a chaldeis Saraballa. Sic Amb. libro. i. officio. Sacerdotes inquit veteri more braccas accipiebant: sicut ad inoylen dicitur est a dño. Et facies illi braccas lineas vt tegatur turpitudō pudoris a lumbis vsq ad femora et sic. Tocant etiā in noibus. Hā subligaria seu subligacula: cam